

25 juni - 13 (20) juli 2014

Juni 2014.

Ik reis deze keer als vrijwilliger voor Artsen zonder Vakantie. In Katako-Kombe zal ik een nieuwe generator en autoclaaf installeren. Daarna kom ik terug naar Kinshasa om dan 's anderendaags met de auto naar Gungu op 600 kilometer gebracht te worden. Daar moet ik een 'état de lieu' opmaken: Wat is de toestand van het ziekenhuis én is het mogelijk om er missies van AzV naar toe te sturen?

Woensdag 25 juni 2014.

We vliegen naar Kinshasa over Luxemburg, Oostenrijk (Landeck en Silvrettamassief zijn goed zichtbaar), Italië tot Rome, Westelijk Sicilië, Libië, enzovoort... Buiten de Oostenrijkse bergen is er niets te zien tijdens een voortreffelijke vlucht. Mathieu van Ste. Anne staat mij op te wachten en samen met enkele paters, die naar hun logement moeten gebracht worden, rijden we richting Kinshasa en Ste. Anne. Onderweg bel ik naar Dirk Desmet. Hij is een zakenman die in Kinshasa woont en werkt. Ik heb hem via zijn zus leren kennen; 't is te zeggen: ik weet van zijn bestaan, hij heeft mij uitgenodigd. Ik zal drie dagen in zijn huis logeren. Dirk zal een chauffeur sturen zodra ik in Ste. Anne aangekomen ben. Om 23 u. kom ik daar aan. Dirk staat mij in wit hemd en stropdas op te wachten boven aan de trap aan de grote voordeur, de sigaret in de mond. Zijn huis lijkt eerder een klein paleis. Aan de poort houden een sentinel en een gewapende er nogal militair uitziende man de wacht. Na een korte kennismaking, een licht avondmaal, een fris biertje en wat afspraken voor morgen kan ik naar mijn kamer: een luxeverblijf met een gigantisch bed en een privé badkamer.

Donderdag 26 juni 2014.

Op aanraden van Dirk rij ik met een van zijn chauffeurs, die hij me gratis ter beschikking stelt, naar Massive. Dirk kent de baas daar en heeft hem verwittigd dat ik langs zal komen. Die baas heeft drie winkels in elektrisch materiaal: één met prullen en kleinigheden, één met installatiematerialen en huishoudtoestellen, één met allereerste verlichtingsapparatuur. De 'patron' ontvangt me zeer vriendschappelijk. Hij is Libanees, heeft enkele jaren in Gent gewoond en gewerkt als vrachtwagenchauffeur. Hij spreekt een nog wat gebrekkig Vlaams. Ik heb slechts een rol kabel nodig maar krijg toch een prijs die gunstiger is dan die van Amza waar ik de vorige jaren aankopen gedaan heb. Ik krijg nog wat cadeaus mee voor in Katako-Kombe: stylos, zakjes, t-shirts, petjes, ... Die t-shirts en petjes, die zullen de eerste dagen in Katako-Kombe ons uniform zijn. Ik mag gerust nog langskomen en zelfs bellen vanuit de brouse mocht het nodig zijn en voor bij volgende aankopen zal ik steeds een zeer goede prijs krijgen, belooft hij.

Bij Toyota wil ik de prijs te weten komen van een nieuwe 4 x 4 Landcruiser.

Na de middag brengt de chauffeur ons (Placide, King en ik) naar Brikin, zijn bedrijf: een steenbakkerij waar zowat alle apparatuur echte industriële archeologie is. Omdat de zaken in de bouw minder goed gaan, verbouwt hij de helft van de steenbakkerij tot een privéziekenhuis. De benedenverdieping is bijna afgewerkt. Het ziet er veelbelovend uit.